

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/15/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014201164
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014201164.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobkyne F. A., trvale bytom P. č. d. XX, XXX XX O., právne zastúpenej JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom so sídlom kancelárie Námestie slobody č. 2, 066 01 Humenné, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Okresnému úradu Humenné, so sídlom Kukorelliho č. 1, 066 01 Humenné, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 16774/2014 z 29. júla 2014, v konaní o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/64/2014-100 z 30. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/64/2014-100 z 30. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 16774/2014 z 29. júla 2014, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Vedúceho služobného úradu Humenné o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním č. 2009/000080 z 22. apríla 2009, a nepriznal jej náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu je správne a zákonné. K jednotlivým žalobným námietkam uviedol, že zo žiadnych ustanovení zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) ani iných všeobecne záväzných právnych predpisov nevyplýva minimálna dĺžka zasadnutia poradnej odvolacej

komisie. Takisto zo žiadnych ustanovení zákona o štátnej službe ani všeobecne záväzných právnych predpisov nevyplýva, dokedy po oboznámení sa so stanoviskom poradnej komisie môže odvolací orgán vydať rozhodnutie. Krajský súd nezistil dôvody, pre ktoré by tak postup odvolacej komisie (ktorá je poradným orgánom a ktorej uznesenie je stanoviskom, na základe ktorého odvolací orgán rozhoduje) predchádzajúci vydaniu jej uznesenia ani postup odvolacieho orgánu boli vzhľadom na časové hľadisko dôvodom nezákonnosti rozhodnutia žalovaného. Ďalšie námietky žalobkyne sú námietkami procesného charakteru, s ktorými sa súd nestotožňuje. Rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú v súlade s ustanovením § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), ako aj v ustanovení § 47 ods. 4 Správneho poriadku, a sú dostatočne konkrétne a zrozumiteľné. Vády, na ktoré poukazuje žalobkyňa, nemajú za následok nezákonnosť týchto rozhodnutí. Poučenie v rozhodnutí žalovaného je v súlade s ustanovením § 47 ods. 4 Správneho poriadku, obsahuje údaj o nemožnosti podať odvolanie s odkazom na príslušné ustanovenie zákona o štátnej službe, ako aj údaj o tom, že toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom, a v akej lehote. Výrok rozhodnutia žalovaného je jasný a určitý a vyplýva z neho, voči akému rozhodnutiu bolo odvolanie zamietnuté a aké rozhodnutie bolo potvrdené, je v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobkyne v súvislosti s tým, že prvostupňové rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne z 22. apríla 2009 č. 2009/000080 nevydal príslušný orgán, nie je opatrené úradnou pečiatkou Služobného úradu Obvodného úradu v Humennom a nie je uvedená správna funkcia oprávnenej osoby, ktorá rozhodnutie podpísala. Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dostatočne vyplýva, že toto rozhodnutie vydal vedúci služobného úradu Obvodného úradu Humenné ako správny orgán príslušný podľa ustanovenia § 5 Správneho poriadku a § 126 zákona o štátnej službe a že ho podpísal vedúci služobného úradu. Skutočnosť, že sa popri vedúcom služobného úradu uvádza aj označenie prednosta, nemá za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia, keďže vedúci služobného úradu je zároveň aj prednostom. Skutočnosť, že z úradnej pečiatky nevyplýva, že sa jedná o pečiatku vedúceho služobného úradu, neznamená, že z tohto dôvodu je rozhodnutie nezákonné. Za postačujúce krajský súd považoval aj poučenie o odkladnom účinku uvedené v poučení prvostupňového rozhodnutia, keďže táto skutočnosť vyplýva priamo zo zákona, a z tohto dôvodu nebolo potrebné to ani bližšie odôvodňovať. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, keď žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá na náhradu trov konania právo zo zákona.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu, ako aj žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa zrušil a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania, čo odôvodnila tým, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti predpokladané ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Uviedla, že žalobou podanou na Krajský súd v Prešove dňa 29. septembra 2009 proti žalovanému Obvodnému úradu Humenné, Služobnému úradu, (vec vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2S/56/2009) sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zamietnutí odvolania č. 2009/000102 zo dňa 14. júla 2009 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 2009/000080 zo dňa 22. apríla 2009 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním, pričom Krajský súd v Prešove, ktorý rozsudkom č. k. 2S/56/2009-130 zo 4. októbra 2012 (ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Sžo/11/2013 z 24. júla 2013) zrušil rozhodnutie žalovaného o zamietnutí odvolania č. 2009/000102 zo dňa 14. júla 2009, nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení č. k. 6Sžo/20/2011 z 22. marca 2012. Namietala, že rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 4. októbra 2012 č. k. 2S/56/2009-130 v písomnom vyhotovení nie je v súlade s ustanovením § 158 ods. 1 O.s.p., keď vo veci rozhodoval senát v zložení z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Zelinskej a sudkýň JUDr. Viery Zofákovvej a JUDr. Evy Slávikovej, pričom v písomnom vyhotovení rozsudku je ako predsedníčka senátu uvedená JUDr. Viera Zofáková. Toto právne pochybenie Krajského súdu v Prešove najvyšší súd pri odvolacom konaní prehliadol. Žalobkyňa namietala viaceré pochybenia procesného charakteru, keď mala za to, že na prerokovanie odvolania žalovaný dňa 12. júna 2014 zriadil poradnú odvolaciu komisiu na základe neplatného poverenia vedúcej služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO-125/2013 zo dňa 18. januára 2013. Citované poverenie je vystavené pre prednostu

Obvodného úradu Humenné, konať vo veci začal Okresný úrad Humenné, čím zo strany žalovaného došlo k nezákonnému konaniu, nakoľko nemal poverenie, aby v danej veci konal. Opätovne uviedla, že poradná odvolacia komisia svojim formálnym konaním nemala žiaden vplyv na zákonnosť rozhodnutia a svojim konaním úmyselne postupovala proti jej právam, lebo jej úlohou bolo potvrdiť prvostupňové rozhodnutie. Predpokladá, že zákonodarca schválením poradnej odvolacej komisie mal legitímny cieľ, a to ochranu štátnych zamestnancov pri prejednávaní odvolania aj z toho dôvodu, že v prvom stupni aj v druhom stupni rozhoduje ten istý správny orgán. Je dehonestujúce tvrdenie žalovanej strany, že zákon správneho orgánu neukladá, za aký čas má byť v poradnej odvolacej komisii prejednané odvolanie. Toto konštatovanie postačilo krajskému súdu na to, aby vyhodnotil jej žalobnú námietku ako neopodstatnenú. Vo svojom odôvodnení sa neoprel o žiaden záväzný predpis, zákonné ustanovenie, ktorým by podporil svoje rozhodnutie a vyvrátil jej námietky smerujúce k poradnej odvolacej komisii, jedinou jeho argumentáciou boli všeobecné frázy. Žalobkyňa zopakovala aj svoju ďalšiu žalobnú námietku, že žalovaná strana pri vydaní druhostupňového rozhodnutia o odvolaní si svojvoľne pri citácii upravila text tak, aby bol v súlade so zákonom. Pri citácii textu sa musí uviesť presné znenie textu, ktoré je uvedené na rozhodnutí. Žalovaný musí dôsledne rešpektovať požiadavku určitosti a presnosti výroku v zmysle § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Svoju žalobnú námietku smerovala k textu rozhodnutia: „potvrdzujem rozhodnutie vedúceho služobného úradu Obvodného úradu Humenné o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním č. 2009/000080 zo dňa 22.04.2009“, pričom rozhodnutie č. 2009/000080 zo dňa 22. apríla 2009 vydal: Obvodný úrad Humenné Služobný úrad, Kukorelliho 1, 066 01 Humenné a podpísal ho prednosta - vedúci služobného úradu. Výrok rozhodnutia nie je jasný ani určitý, ako vo svojom odôvodnení tvrdí krajský súd, výrok rozhodnutia je nepravdivý. Poukázala, že v žalobe zo dňa 29. septembra 2009 (vec vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2S/56/2009) za žalovaný subjekt označila Obvodný úrad Humenné, Služobný úrad, Kukorelliho 1, 066 01 Humenné, presne podľa citácie hlavičky napadnutého rozhodnutia č. 2009/000080 zo dňa 22. apríla 2009 a rozhodnutia druhého stupňa č. 2009/000102 zo dňa 14. júla 2009. Žaloba bola prijatá a žiadna zo zúčastnených strán nenamietala, že žaloba mala byť vedená proti Služobnému úradu Obvodného úradu Humenné, ktorý jediný je v zmysle § 126 zákona o štátnej službe orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni. Všetky žalobkyňou vymenované nedostatky, že napadnuté rozhodnutie nevydal príslušný oprávnený orgán, nie je opatrené úradnou pečiatkou a nie je uvedená správna funkcia oprávnenej osoby, majú vplyv na správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie podpísala dvojjediná osoba prednosta - vedúci služobného úradu. Takúto dvojjedinú funkciu oprávnenej osoby, ktorá je oprávnená konať vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru zákon nepozná. Prednosta podpisuje rozhodnutia pri plnení úloh orgánu miestnej štátnej správy a vo vzťahu k zamestnancom, ktorí sú v štátnozamestnaneckom pomere, podpisuje všetky rozhodnutia vedúci služobného úradu. Na citovanom rozhodnutí, ktoré mal podľa § 126 zákona o štátnej službe vydať Služobný úrad Obvodného úradu Humenné je úradná pečiatka - Obvodný úrad Humenné. Žalobkyňa ďalej namietala, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo žalobou napadnutým rozhodnutím potvrdené, neobsahuje žiadnu ďalšiu informáciu, resp. upresnenie k ustanoveniu § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe. Žalovaný neuviedol ani jeden zo zákonných dôvodov skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním. Toto hrubé zákonné pochybenie činí potom samotné rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním od počiatku nepreskúmateľným a nevykonateľným, pretože ustanovenie § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe obsahuje tri samostatné a na sebe logicky nezávislé zákonné dôvody, pre ktoré môže služobný úrad skončiť štátnozamestnanecký pomer odvolaním. Celý výrok rozhodnutia je iba oznámením o odvolaní, nespĺňa zákonné kritéria kladené na obsah výroku, je nezrozumiteľný, nepreskúmateľný a neurčitý, lebo z celého obsahu výroku sa ako účastníčka konania nedozvedela z akého dôvodu s ňou bol ukončený štátnozamestnanecký pomer. Uviedla, že pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalovaná strana vo svojom rozhodnutí č. j. 0/2007/15/2 zo dňa 3. decembra 2007 uviedla vo výrokovej časti okrem ustanovenia § aj slovný dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. K časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, kde krajský súd uzavrel, že ďalšie námietky žalobkyne sú námietkami procesného charakteru, s ktorými sa súd nestotožňuje a rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú v súlade s ustanovením § 47 ods. 1 správneho poriadku, ako aj s ustanovením § 47 ods. 4 správneho poriadku a sú dostatočne konkrétne a zrozumiteľné, uviedla, že dané odôvodnenie rozsudku nemožno považovať za stručné, jasné a výstižné vysvetlenie a presvedčivé v

zmysle citovaného ustanovenia podľa § 157 ods. 2 O.s.p. a je teda nepreskúmateľné. Na podporu svojich tvrdení poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 478/2011 a vo fotokópii predložila listinné dôkazy, a to odvolaním napadnutý rozsudok, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/56/2009-130 zo 4. októbra 2012 (a z neho prvá strana a strana 13), oznámenie č. 12673/2014 zo 12. júna 2014, poverenie SPOU-PO-125/2013 z 18. januára 2013, prvú stranu žaloby zo dňa 29. septembra 2009, prvú stranu rozhodnutia č. 2009/000102 zo dňa 14. júla 2009, prvú stranu rozhodnutia č. 2009/000080 zo dňa 22. apríla 2009 a stranu č. 9, listinný dôkaz č. 2010/000266 zo dňa 30. decembra 2010 a listinný dôkaz č. 2012/00056/5 zo dňa 12. decembra 2012, ktoré sú súčasťou žaloby, komentár k § 47 ods. 5 zákona o správnom konaní strana 106, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 6Sžo/20/2011 zo dňa 22. marca 2012, rozhodnutie Obvodného úradu v Humennom C.j. O/2007/15/2 zo dňa 3. decembra 2007, rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 2S/13/2008 zo dňa 20. januára 2009 (strana 8), Nález Ústavného súdu SR č. k. IV.ÚS 478/2011 a komentár k § 3 zákona o správnom konaní strana 17.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s názorom krajského súdu vyjadrenom v odvolaní napadnutom rozhodnutí, ktorý sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalobkyne a odôvodnil svoje rozhodnutie vzhľadom na všetky podstatné argumenty účastníkov konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 29. marca 2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho)

nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu. S poukazom na uvedené potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2S/56/2009, žalobkyňou vymenovaným nedostatkom napadnutého rozhodnutia, že ho nevydal príslušný oprávnený orgán, nie je opatrené úradnou pečiatkou, nie je uvedená správna funkcia oprávnenej osoby, že správny orgán konal na základe neplatného poverenia, a že výrok prvostupňového rozhodnutia nie je jasný, určitý a vykonateľný, najvyšší súd uvádza, že sa jedná o námietky, ktoré sú výlučne procesného charakteru.

V prejedávanej veci nebolo sporné, že Obvodnému úradu v Humennom bolo dňa 27. augusta 2007 doručené oznámenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vo veci Systemizácie štátnozamestnaneckých miest podľa funkcií a počet funkčných miest na výkon práce vo verejnom záujme k 1. októbru 2007. V prílohe tohto oznámenia Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zaslalo počty systemizovaných miest Obvodného úradu v Humennom od 1. októbra 2007, a to konkrétne počty miest na jednotlivých úsekoch správy, konkrétne počty funkčných miest v štátnej službe, taktiež konkrétne počty miest na výkon práce vo verejnom záujme. Týmto bol Obvodnému úradu v Humennom záväzne stanovený počet systemizovaných miest, a to 50 miest. Taktiež boli zrušené štátnozamestnanecké miesta v platovej triede 4, čiže i štátnozamestnanecké miesto, na ktorom bola zaradená žalobkyňa. Listom č. 2007/021323 zo dňa 9. novembra 2007 požiadal Obvodný úrad v Humennom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o dočasné systematizovanie miest a jedným z nich bolo i štátnozamestnanecké miesto žalobkyne, vo funkciu hlavný referent, a to z dôvodu, že hľadal možnosti jej trvalého preloženia na iné vhodné štátnozamestnanecké miesto. Štátnozamestnanecké miesto žalobkyne bolo dočasne systematizované, a to do 1. decembra 2007. Uplynutím doby určenej v tomto opatrení bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto žalobkyne s účinnosťou od 1. decembra 2007. Služobný úrad Obvodného úradu Humenné nemal žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto, na ktoré by bolo možné žalobkyňu trvale preložiť. Za účelom prípadného trvalého preloženia žalobkyne do iných služobných úradov obvodných úradov v blízkom okolí, vykonal služobný úrad Obvodného úradu Humenné dňa 9. marca 2009 rokovanie formou písomných žiadostí o trvalé preloženie žalobkyne, pričom ani jeden z oslovených služobných úradov obvodných úradov neprejavil záujem o uzatvorenie dohody o trvalom preložení žalobkyne, a teda nebolo možné pristúpiť k postupu v zmysle ustanovenia § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe a na základe písomného súhlasu žalobkyne ju trvale preložiť na vykonávanie štátnej služby do iného služobného úradu.

V prvom rade najvyšší súd uvádza, že námietkami, ktoré smerovali k procesným pochybeniam vo veci vednej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2S/56/2009 sa nezaoberal, nakoľko rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/56/2009-130 zo 4. októbra 2012 nadobudol v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Sžo/11/2013 z 24. júla 2013 právoplatnosť, čo spôsobilo záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť tohto rozhodnutia, a toto možno vo výnimočných prípadoch meniť len použitím mimoriadnych opravných prostriedkov. Žalobkyňa uvedené skutočnosti namietala aj v konaní pred

Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý jej sťažnosť uznesením č. k. IV. ÚS 277/2014 z 13. mája 2014 pre nedostatok právomoci odmietol, avšak okrem iného skonštatoval, že „...všetky námietky sťažovateľky sa týkajú nedostatkov prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a v podstate kopírujú dôvody jej odvolania proti tomuto rozhodnutiu. V dôsledku napadnutého rozsudku najvyššieho súdu sa práve umožní druhostupňovému orgánu, aby tieto nedostatky preskúmal a zohľadnil. Nie je dôvod, aby ústavný súd zasahoval do jeho právomoci rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky.“ Čo sa týka námietky, že vo veci rozhodoval senát v zložení z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Zelinskej a sudkyň JUDr. Viery Zoľákovvej a JUDr. Evy Slávikovej, pričom v písomnom vyhotovení rozsudku je ako predsedníčka senátu uvedená JUDr. Viera Zoľáková, najvyšší súd uvádza, že v prípade, ak žalobkyňa namieta zjavnú nesprávnosť v inom konaní, nápravy tejto nesprávnosti sa môže domôcť postupom podľa § 164 O.s.p. vydaním opravného uznesenia.

K námietka žalobkyne, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu vydal nepríslušný správny orgán, najvyšší súd poukazuje na ust. § 126 zákona o štátnej službe účinného ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia, podľa ktorého je v prvom stupni príslušným orgánom na konanie a rozhodovanie vo veciach skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vedúci úradu. Prvostupňové rozhodnutie vydal, ako to priamo z rozhodnutia vyplýva, „Vedúci služobného úradu Obvodného úradu Humenné ako správny orgán príslušný...“ a rozhodnutie podpísal RSDr. V. U., ktorý bol súčasne prednostom Obvodného úradu Humenné a zároveň vedúcim služobného úradu Obvodného úradu Humenné. Z uvedeného je zrejmé, že ako správny orgán správne vystupoval vedúci služobného úradu, ktorý dané rozhodnutie aj podpísal. Skutočnosť, že rozhodnutie podpísal aj ako prednosta Obvodného úradu Humenné nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia, nakoľko z obsahu rozhodnutia vyplýva, že vo veci konal ako „Vedúci služobného úradu Obvodného úradu Humenné“. Z totožného dôvodu je nedôvodná aj námietka žalobkyne, že „...odvolací správny orgán si pri rozhodnutí o odvolaní svojvoľne upravil text tak, aby bol v súlade so zákonom.“ Žalobkyňa tiež namietala, že uvedené rozhodnutie nie je opatrené úradnou pečiatkou vedúceho služobného úradu. S uvedenou námietkou sa nemožno stotožniť, nakoľko používanie úradných pečiatok upravuje interný predpis - Metodický pokyn Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 11. decembra 2003 číslo 203-2003/09405 pre krajské úrady, obvodné úrady a úrady orgánov špecializovanej miestnej štátnej správy o vyhotovení, evidovaní, používaní a likvidovaní úradných pečiatok a o označení budov krajských úradov a obvodných úradov a budov úradov orgánov špecializovanej miestnej štátnej správy štátnymi symbolmi a tabuľami s názvom úradu (ďalej len „metodický pokyn“), podľa ktorého obvodné úrady používajú v úradnom styku okrúhlu pečiatku so štátnym znakom, s priemerom kruhu odtlačku 36 mm (Čl. 2 ods. 1 písm. a/ metodického pokynu) na úradných listinách, ktorých obsahom sú okrem iného najmä štátno-zamestnanecké pomery a pracovno-právne vzťahy zamestnancov úradu (Čl. 2 ods. 3 metodického pokynu). Rozhodnutie je vydané príslušným správnym orgánom a spĺňa všetky predpoklady rozhodnutia vymenované ust. § 47 Správneho poriadku. Namietaná skutočnosť, že dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru je uvedený paragrafovo a nie slovne, je právne irelevantná, keď zákonná požiadavka, aby výrok obsahoval rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo (§ 47 ods. 2 Správneho poriadku) je zachovaná. Ust. § 40 ods. 2 písm. a/ zákon o štátnej službe predpokladá skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe odvolaním aj z dôvodov zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním. V prejednávanej veci došlo preukázateľne k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne, pričom služobný úrad nemal voľné štátnozamestnanecké miesto a zároveň nebolo možné žalobkyňu trvalo preložiť, čím bol naplnený dôvod odvolania podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákon o štátnej službe. Rozhodnutie teda obsahuje rozhodnutie ako také „odvoláva“, ako aj ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo - § 40 ods. 2 písm. a/ zákon o štátnej službe. Správna úvaha pri použití právnych predpisov je náležitosťou odôvodnenia rozhodnutia, ktorá sa v prejednávanej veci nachádza na strane 4 prvostupňového rozhodnutia. Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa obsahuje všetky náležitosti, ktoré predpokladá správny poriadok v ustanovení § 47. K námietke nesprávneho postupu pri vylúčení odkladného účinku odvolania najvyšší súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že štátnozamestnanecký pomer sa v danom prípade skončí dňom uvedeným v

rozhodnutí, najskôr však dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní, z povahy veci je odkladný účinok odvolania vylúčený. Všeobecná úprava Správneho poriadku, aj keď na ňu zákon o štátnej službe odkazuje (§ 125 ods. 2 zákona o štátnej službe), je vo vzťahu k ust. § 137 zákona o štátnej službe všeobecnou úpravou, a preto je v zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* vo veci odkladného účinku odvolania potrebné vychádzať z ustanovení špeciálneho predpisu - zákona o štátnej službe, podľa ktorého včas podané odvolanie nemá odkladný účinok okrem vecí náhrady škody a bezdôvodného obohatenia (§ 137 ods. 6 zákona o štátnej službe).

Žalobkyňou namietané procesné pochybenia v prípade žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré sú taktiež procesného charakteru, najvyšší súd taktiež vyhodnotil ako právne irelevantné a účelové. Žalobkyňa namieta, že prednosta Okresného úradu Humenné (ako príslušný správny orgán podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe) vydal žalobou napadnuté rozhodnutie na základe neplatného poverenia vedúcej služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO-125/2013 zo dňa 18. januára 2013 (ktoré je prílohou k citovanému rozhodnutiu), nakoľko citované poverenie je vystavené pre prednostu Obvodného úradu Humenné, pričom vo veci začal konať Okresný úrad Humenné, čím zo strany žalovaného došlo k nezákonnému konaniu, nakoľko nemal poverenie, aby v danej veci konal. Na základe zákona č. 180/2013 Z. z. z 19. júna 2013 o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 180/2013 Z. z.“), došlo k transformácii obvodných úradov na okresné úrady (§ 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z.), pričom právomoci a kompetencie úradov zostali zachované. Transformácia Obvodného úradu Humenné na Okresný úrad Humenné nemala na platnosť poverenia vedúcej služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO-125/2013 zo dňa 18. januára 2013 žiaden vplyv, keďže prednosta obvodného úradu vymenovaný do 30. septembra 2013 sa považuje za prednostu okresného úradu podľa zákona účinného od 1. októbra 2013 (§ 9 ods. 2 zákona č. 180/2013 Z. z.). Z rovnakého dôvodu neobstojí ani námietka žalobkyne, že žalovaný zriadil dňa 12. júna 2014 poradnú odvolaciu komisiu na základe neplatného poverenia. Zo zasadnutia poradnej odvolacej komisie bola riadne spísaná zápisnica, z ktorej vyplýva, že komisia je schopná uznášať sa, všetci členovia sú prítomní a táto podrobne prerokovala odvolanie žalobkyne a prijala uznesenie, ktorým prednostovi Okresného úradu Humenné navrhla odvolanie žalobkyne zamietnuť a prvostupňové rozhodnutie potvrdiť. Z obsahu zápisnice je evidentné, že komisia reálne zasadla a reálne prerokovala odvolacie námietky žalobkyne. Skutočnosti, ktoré tvrdí žalobkyňa, že komisia „...svojím formálnym konaním nemala žiaden vplyv na zákonnosť rozhodnutia a svojím konaním úmyselne postupovala proti mojim právam, lebo jej úlohou bolo potvrdiť prvostupňové rozhodnutie...“ je subjektívny názor žalobkyne, ktorý nezodpovedá obsahu zápisnice.

Záverom najvyšší súd uvádza, že vo vzťahu k námietke žalobkyne, že v „...jej žalobe zo dňa 29.09.2009 (vo veci pravdepodobne vedenej Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 2S/56/2009) je ako žalovaná strana uvedený Obvodný úrad Humenné, Služobný úrad, Kukorelliho 1, 066 01 Humenné, presne podľa citácie hlavičky napadnutého rozhodnutia č. 2009/000080 zo dňa 22.04.2009 a rozhodnutia druhého stupňa č. 2009/000102 zo dňa 14.07.2009, pričom žaloba bola prijatá a žiadna zo zúčastnených strán nenamietala, že žaloba mala byť vedená proti Služobnému úradu Obvodného úradu Humenné, ktorý jediný je v zmysle § 126 zákona o štátnej službe v znení platnom a účinnom ku dňu 31.10.2009 orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni...“, a ktorou žalobkyňa podporovala svoje tvrdenie, že „rozhodnutie nevydal príslušný oprávnený orgán“, s čím sa odvolací súd vysporiadal vyššie, pre úplnosť uvádza, že prípadné nesprávne, resp. neúplné označenie žalovaného správneho orgánu nemôže mať za následok zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane správneho orgánu, pokiaľ žaloba obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, najmä označenie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré žalobou napadá, nakoľko správne resp. úplné označenie žalovaného správneho orgánu vyplýva z takto označeného rozhodnutia (podporne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sž/2/2010 z 11. augusta 2010).

Postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému ich náhrada zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.